Doru Stoica

Jeopardy

Nu, nu e chiar asa, iti spun eu cum a fost, nu fii fraier, Mardare fugise in America de vreo zece-cinspe ani, acu' nu ca l-ar fi durut in talpi de România da' stia el ca la noi nu e rost de facut bani, nici urma de parale nu era prin buzunarele lui sau ale neamurilor, asa ca fugise in America si se intorsese intr-o marti, cind satul fierbea de draci mititei, nu din aia mari si rai, ci din aia molcomi, normali, motivul oficial fiind ca vacile satului intrasera in lucerna partidului, cu surle si trimbite intrasera, era o veselia dracului pe ele, ce nu se mai vazuse, mincau si se hlizeau una la alta, probabil era tare buna lucerna in anul ala, in fine astea-s maruntisuri, important e ca lumea se adunase in fata primariei si astepta, asa eram noi, rabdatori peste poate, luam suturile si asteptam altele, stateam la ferestrele primarului si muream de sete, unii incepusera sa aduca beri si cico, Tanta lui Fanica venise cu o oala de sarmale, Geta se plictisise si incepuse sa isi ridice copiii pe la geamuri ca sa vada si ei cum munceste primarul, aia intrebau de zor mama, da' de ce plinge tanti cind o bate nenea ala cu pantalonii peste cur, si daca vroia sa o doara mai tare, de ce nu si i-a dat jos de tot si a ramas doar cu ei in vine, primarul muncea din greu, avea el boala asta, ii placea sa ingreuneze toate contabilele si dactilografele, secretarul de partid statea incruntat in usa primariei si zicea ce vreti ma voi, ce vreti, cu miinile adinc scufundate in buzunare, vroia sa ne faca sa credem ca mai are pistolul ala vechi de pe vremea colectivizarii dar noi stiam ca doar se scarpina la boase, se vorbea cam tare, unii mai ametiti chiar injurau, in fine, o gramada de chestii se intimplau si poate s-ar fi ajuns la un apogeu violent daca din rata de doispe si un sfert n-ar fi coborit Mardare, avea pe crestetul chel o palarie de mexican si in miini doua genti din piele de broasca, cel putin asa ni se parea noua, oricum trebuie ca intrasera o groaza de broaste la gentile alea ale lui, ne salutase si o luase spre casa incetisor in timp ce pentru noi se daduse startul la birfa, era o minunatie de cleveteala pe seama americanului, ni s-au alaturat chiar si primarul cu tot cu contabila un pic cam infierbintata, si secretarul si toti ailalti de prin primarie, am mai bolborosit noi vreo doua ore dar dupa aia am cazut la pace, ne-au eliberat vitele care erau tare bucuroase de revedere si mugeau sagalnic, apoi ne-am adunat pe la casele noastre asteptind ziua urmatoare cu mare nerabdare caci stiam ca vestile proaspete despre Mardare nu aveau sa pregete sa

apara, si asa a fost, a doua zi Mita lui Nea Dumitrache ne-a informat pe scurt despre realizarile si planurile lui Mardare, zicea ca acolo in America lucrase la un joc pe televizor unde ii intreba pe unii de toate prostiile ca sa vada daca-s destepti si le mai dadea si bani pe deasupra si mai zicea Mita ca Mardare ar vrea sa faca asta si pe la noi, nu ne deranja asta asa ca l-am lasat in pace vreo trei zile cit a umblat de bezmetic prin sat ca sa caute intrebarile si raspunsurile, l-am ajutat sa puna deasupra usii caminului cultural o tabla pe care scrisese cu creta "Jeopardy" si in final i-am onorat strania intreprindere cu prezenta, tocmai in duminica in care aveam noi obiceiul bautului, obicei care data din vremuri imemoriale si care consta in imbatarea tuturor vietatilor din sat, asa ca un prinos adus lui Bachus, unul din dumnezeii stramosilor nostri, era frumos de obicei la baut, de la sugari la mosnegi, de la gaini la magari, toti se imbatau in ziua aia, ba chiar si pomii din gradini se udau cu bautura, era mare agitatie, asa ca va dati seama ce sacrificiu er apentru noi sa renuntam la baut si sa mergem la jeopardeala dar s-a dovedit ca a meritat caci de cum am intrat in caminul cultural vreo doua fetiscane frumoase de picau ne-au luat pe fiecare de mina si ne-au asezat pe scaunele iar pe cei mai destepti din sat i-au pus pe scena, astia erau primarul, secretarul si veterinarul, au pus o muzica saltareata si au pornit jocul, era Mardare in costum nou nout si cu cravata rosie si punea intrebarile dintr-un colt: cite gaini are Tingirica, cite femei a tinut Cirpancur Betivul, unde tine Stela banii de ingropaciune, cind a murit Vasile Sisoi, cine l-a taiat pe Onela Deleanu, de ce umbla Giju cu capul intr-o parte si multe multe altele unele mai usoare altele mai grele insa la toate se gasea cite unul din cei trei sa stie raspunsul ba chiar la unele stiau cite doi si atunci raspundea ala care dadea primul dintr-o talanga imprumutata de la Dan-Ciobanul, numai primarul s-a facut rau de tot de ris ca n-a stiut raspunsul decit la intrebarea citi barbati i-au mirlit nevasta primarului si el a zis unul si toti au izbucnit in ris iar Mardare i-a zis, bine primare, ai dreptate si l-a batut pe umar rinjind, o gramada de intrebari au mai curs dupa aia si intr-un tirziu jocul s-a terminat, a cistigat veterinarul care cu timpul avea sa devina dependent de jeopardeala, nu era singurul in situatia asta, cam tot satul o luase pe apa jocurilor, mai tirziu au venit unii de pe la televiziune si transmiteau in direct concursurile chiar s-a inaltat si un mic studio de televiziune pe locul fostei biserici si uite asa am dus-o noi tare bine pina cind a inceput sa scada audienta la jeopardeala si sa creasca in schimb la telenovele, ceea ce nu ne-a prea speriat la inceput caci idei de scenarii aveam toti iar fetele actorilor nu erau prea importante, asa ca ne-am apucat

si de seriale, turnam cite o suta de episoade pe an si tot nu acopeream cererea, mai tirziu ne-am apucat si de ecranizari dupa Shakespeare si dupa space-opera, de teatru experimental, si de alte alea pe care nu le mai amintesc acum, cu toate astea insa nu ne ramine decit un singur regret, faptul ca minunatul obicei al bautului a fost pierdut.